

SENTÈNCIA DE 20 DE DESEMBRE DE 2005

**Costes: criteris per a la seva imposició en els litigis
sobre trencament d'una unió estable de parella**

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 22 de juny del 2001 la representació processal de la Sra. Rosa Maria P.J. va presentar demanda contra el Sr. Esteve S.B. sol·licitant el retorn dels objectes seus i del seu fill que es trobaven al domicili que havia estat comú mentre els litigants van conviure com parella i subsidiàriament que se li pagués una indemnització equivalent al seu valor. Reclamava també el pagament de la suma de 6.542.180 ptes. en concepte d'indemnització pels salaris no percebuts en el període comprès entre el mes d'agost del 1994 i el mes de desembre del 1997, durant el què va treballar pel negoci propietat de la part agent, més els interessos legals de les quantitats reclamades des del 31 de juliol del 1998 fins al seu pagament, més les costes judicials inclosos els honoraris d'advocat i procurador.

II.- La representació processal del Sr. Esteve S.B. va contestar a la demanda en data set de setembre del 2001, oposant l'excepció peremptòria de inadequació del procediment, ja que en tot cas entenia que hauria estat necessari tramitar una demanda laboral i, respecte del fons del litigi, manifestant la seva disposició a retornar els béns que poguessin ser propietat de la part agent o del seu fill i oposant-se pel contrari al pagament de la quantitat reclamada com a conseqüència del treball efectuat per la Sra. Puig en el negoci de la seva propietat. La representació del Sr. S.B. formulava a més

reconvenció, sol·licitant es condemnés a la Sra. Puig a pagar-li a ell la indemnització corresponent per l'estat econòmic en el què va deixar el negoci del qual havia tingut cura en el moment de trencar-se la relació de parella que els unia.

III.- La demandada reconvencional es va oposar a les pretensions de la reconvenció i l'Honorable Tribunal de Batlles va dictar Sentència en data 13 de maig del 2005 donant lloc a la demanda i per tant condemnant a la part demandada al pagament de la suma de 39.319 euros, ratificant a la part agent en la possessió dels objectes remesos el dia 1 de desembre del 2003, desestimant la reconvenció i sense establir especial condemna respecte de les costes processals.

IV.- Contra la citada Sentència presenta recurs d'apel·lació la representació processal de la Sra. Rosa Mª P.J., argumentant la improcedència de no fer especial pronunciament respecte de les costes del procediment, com decideix la Sentència d'instància justificant-ho, segons el seu parer, de manera "lacònica", atès que la demanda s'estima íntegrament i la reconvenció es desestima també en la seva totalitat i per tant considera que és procedent aplicar la regla objectiva d'imposició de costes al vençut en el procediment continguda en el Codi 7,51,5 i condemnar a la part demandada i actora reconvencional, que com a conseqüència de la mort del Sr. S.B. són els seus ignorats hereus, al pagament de les generades en un i altre cas.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI.

FONAMENTS DE DRET

I.- Ateses les manifestacions de la part recurrent, el recurs queda centrat en la procedència o no d'imposar les costes judicials a la part demandada, quan la demanda ha estat estimada íntegrament, i a la part actora reconvencional, quan la reconvenció ha estat totalment desestimada. Malgrat la recurrent considera que en aquests supòsits és procedent aplicar la norma del venciment objectiu que recull el Codi 7,51,5, cal posar

de relleu que aquest criteri no és d'aplicació imperativa pels Tribunals, sinó que aquests poden, d'acord amb el que disposa la Novel·la 82 capítol 10, no fer especial pronunciament respecte de les costes judicials si consideren que existeixen circumstàncies que ho justifiquen per la varietat del negoci i així ho declaren en la seva Sentència, sense que sigui precis un raonament aprofundit sobre aquesta decisió.

D'altra banda és jurisprudència reiterada dels Tribunals andorrans no fer expressa imposició de les costes del procediment malgrat l'estimació o desestimació de la demanda o del recurs quan es tracta d'un litigi de caràcter matrimonial, degut a l'especial naturalesa dels interessos personals o familiars que es ventilen, i en aquest sentit es pronuncien entre altres les STSJA de 26 d'abril del 2001, 18 de desembre del 2001, 27 de març del 2003, 16 d'abril del 2003, a menys que es consideri temerària l'actuació d'una de les parts, com posa de relleu la STSJA de 20 de juny del 2002.

II.- Vist aquest criteri, entenem que en el cas present tampoc és procedent la condemna en costes a aquella part que ha vist desestimades les seves pretensions, ja que la convivència more uxorio dels litigants ha donat lloc a una situació similar a la que s'origina dins el matrimoni i per tant cal apreciar les mateixes raons per no fer especial pronunciament respecte de les costes, perquè es tracta de donar resposta a unes qüestions que, malgrat puguin tenir en ocasions un contingut patrimonial, deriven d'una situació que afecta íntimament a les persones i d'altra banda no hi han indicis al procediment de què cap de les parts hagués actuat temeràriament.

III.- Malgrat desestimar-se el recurs, i per les mateixes raons derivades de la naturalesa del procediment que hem posat de relleu al confirmar el pronunciament respecte de les costes de la Sentència d'instància, no es fa expressa imposició de les generades per ell.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació de la Sra. Rosa Mª P.J. contra la Sentència dictada en data 13 de maig del 2005 per l'Honorable Tribunal de Batlles que confirmem íntegrament sense fer especial pronunciament sobre les costes d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-